

یک خبرنگار ورزشکار

ورزش را از دوسالگی در رشته‌ی ژیمناستیک و کونگ فو آغاز کردم.

نخستین مرتبه وقتی سه ساله بودم رتبه‌ی اول ژیمناستیک ناحیه و کونگ فوی استان را کسب کردم. در رشته‌ی ژیمناستیک تاکنون بیش از ۱۰ حکم استانی در کارنامه ورزشی ام ثبت کرده‌ام. در مسابقات ورزشی کونگ فو نیز سال ۱۴۰۱ در مسابقات آسیایی تمام سلاح رتبه‌ی اول و در مسابقات حرکات نمایشی مقام دوم و گواهی نامه‌ی کشوری در بخش کمربند، در زمینه‌ی دفاع شخصی مقام اول استانی و لوح سپاس همایش‌های استانی دهه فجر و رأفت کریمانه را کسب کرده‌ام.

در بخش فرهنگی و هنری هم در طرح مفاخر کشوری ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ و جشنواره‌ی الگوهای برتر موفق به دریافت تقدیرنامه‌ی کشوری و استانی شدم. در مسابقات سازمان حفاظت محیط زیست کسب رتبه‌ی اول کشوری، مسابقه‌ی همیار پلیس رتبه‌ی برتر از رئیس پلیس راهور، طرح روابط عمومی اداره‌ی آموزش و پرورش استثنایی استان در مسابقه‌ی از «علی بگو» رتبه‌ی اول استان، مسابقه‌ی پیشتاز فعال رتبه‌ی نخست استان، مسابقه‌ی «روزه اولی‌ها» عنوان خبرنگار فعال و پیشتاز استان، مسابقه‌ی «سگویی ایران قوی» رتبه‌ی برتر استان و مسابقه‌ی «اربعین در یک قاب» برگزیده‌ی پیشتاز ناحیه و استان و در نهایت مقام برتر ناحیه و آموزشگاه را در مسابقه‌ی «مراقب خودت باش» به دست آورده‌ام.

بزرگ‌ترین درس خبرنگاری

با اداره‌ی کل آموزش و پرورش و اداره‌ی آموزش و پرورش استثنایی استان هم همکاری می‌کنم. بازخورد بیشتر خبرهایم بالاست.

البته کلاس‌های زیادی برای یادگرفتن خبرنگاری و فن بیان رفته‌ام اما بزرگ‌ترین درسی که از این حرفه گرفتم این بود که خودم را بشناسم و با نگاه و دید باز به اطرافم نگاه کنم. وقتی وارد خبرگزاری پانا شدم، ابتدا کارم خیلی ایراد داشت و از هر چهار خبر فقط یک خبرم تأیید می‌شد. خیلی ناراحت بودم و گاهی گریه می‌کردم اما همین سخت‌گیری‌های مسولان پانا عاملی شد که تلاش کنم و به نتیجه برسم به گونه‌ای که گاهی تاروی شش خبر ثبت شده دارم. یکی از خاطراتم از تهیه‌ی خبر این بود که یک روز هنگام ضبط خبر، وقتی شروع به صحبت کردم، برای اینکه کادر درست شود، مامانم مرتب عقب‌تر می‌رفت که پس از چند لحظه دیدم مامانم نیست و متوجه شدم داخل جوی آب افتاده و دلیلی برای خنده‌ی همه‌ی ما شد.

دوست‌داشتنی‌های خبرنگار کوچک

ژیمناستیک سبب تقویت انعطاف می‌شود و کونگ فو جای رشد و پیشرفت زیادی دارد. همه‌ی تلاشم را می‌کنم که این رشته را تا بالاترین سطح یعنی مربیگری ادامه دهم تا بتوانم پرچم کشورم را با افتخار به بالاترین سگوهایی قهرمانی ببرم و سبب افتخار مردمم باشم. والیبال و خط و نقاشی را هم خیلی دوست دارم. البته درس، اولویت زندگی من است. پدر بزرگم فرهنگی بازنشسته است و مادر بزرگم معلم کلاس اولم بود و همیشه در درس‌ها به من کمک می‌کنند. در راه موفقیت، یک کوه محکم به نام مادر همیشه و همه‌جا همراه من است. از این بابت از او و پدرم، باباجون، مامان جون و برادرم و همه‌ی استادانم که پشتیبانم هستند خیلی ممنونم.